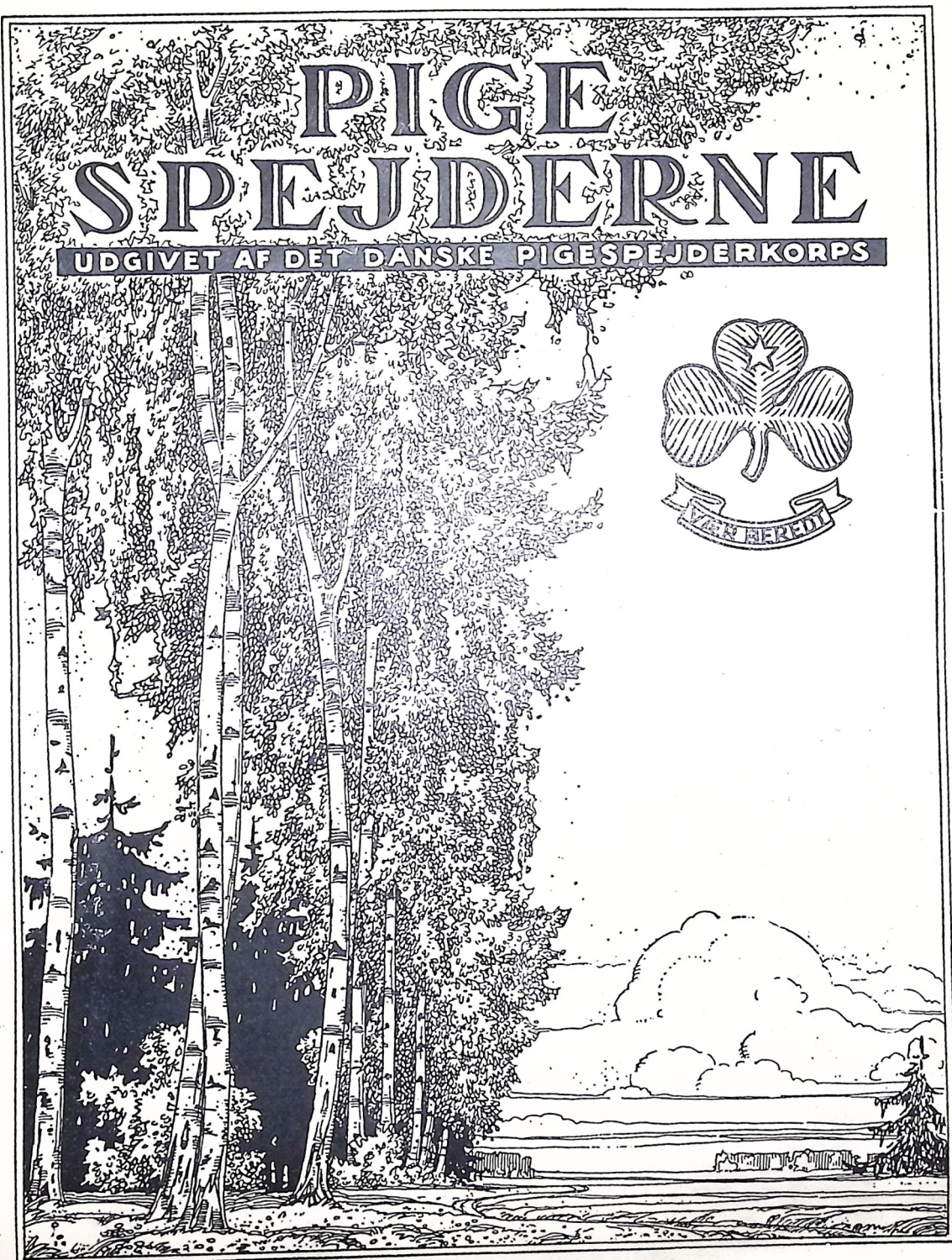

1934

Nr. 8

LEJRUDSTYR

Rygsække med Meis.	11,00—16,00	Sejldugsspande	3,50
do. do. org.	20,00—23,00	Spader.	4,50
Tornysterrygsække.	10,00	Økser	4,00
Lejrtæpper, 1,50 × 2,00 m	9,50	Øksehylstre	1,25
Dunsoveposer	29,50	Redningsreb.	5,00
Tæppehylstre	2,75	Feltsenge	9,80
Sejldugsvandfade	1,75	Teltlygter	2,75
Svaneknive, org.	1,75—2,85	Tværsække, blaa	1,90
Tallerkener m. Krus, røde, blaa, gule eller grønne.			1,75
Brune Strømper, Nr. 9—9½			2,35
Brune Ankelsokker			1,50
Blaat Garn til Lejrbaalstrøje, pr. Fed			0,12—0,14
Brunt Uldgarn til Sokker, pr. Fed			0,12

Husk

Tropsførerens Rekvisition paa

Uniformer, Hatte,
Destinktioner
og Duelighedstegn.

DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS DEPOT,
Spejderskolen — Korinth — Fyn.

Depotets Filial i København:

VESTERVOLDGADE 94^{III}

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS
REDIGERET AF FRU HANNA HOLMBLAD LUND - LÆSSØEGADE 198 - ODENSE

Numer 8

September 1934

17. Aarg.

Kære allesammen!

En dejlig Sommer er forbi, rig paa Oplevelser for os alle — for mig blev Førers Træningslejren ved Brahetrolleborg den største, og det blev den vist for alle de 28, der var saa heldige at deltage. Der er mange af jer, der overfalder os med Spørgsmaal om: Hvordan var det? men I faar kun til Svar: Vent og se! Lejren for jer skulde jo gerne blive ligesaa spændende uden Forhaandskendskab — ligesom den blev for os andre.

Spejderchefen sagde bl. a. ved Lejrens Aabning, at vi ved at arbejde sammen i denne Lejr skulde prøve at lære hinanden og Lederne rigtig godt at kende, se paa hinandens Arbejde og udveksle Meninger og Erfaringer. Ved Kendskab til hinanden og hinandens Arbejde kom det rette Kammeratskab frem blandt os Førere, og vi vilde faa Tillid til hinanden i alle Forhold. Det vilde give Styrke, Arbejdsglæde og Frihed.

Naar jeg ser tilbage paa Lejren, synes jeg, at det største, vi fik med hjem, netop er Minde om et glad, tillidsfuldt Kammeratskab. Jeg tror, vi naaede et langt Stykke frem netop i det, Spejderchefen talte til os om den allerførste Aften. Den ligefremme Tone og gode Vilje, som var alt beherskende i Lejren, er jeg sikker paa vil sætte sit Spor i Arbejdet videre frem.

Nu har du, Spejder, som sidder og læser dette, maaske fundet, at det ikke er noget for dig, fordi „det er jo kun noget, Spejderchefen har sagt til nogle Førere“. Men det gælder akkurat ligesaa godt dig, Troppen og

hver Spejder i den. Vi skal altid gøre os Umage for at lære at forstaa hinanden, det kommer ikke af sig selv, men skal opøves. Skal vi være enige om at prøve endnu mere end før allesammen!

I Juli-Bladet stillede jeg jer i Udsigt, at September Nummeret skulde blive et Lejrnummer — at det ikke er blevet det, kan jeg ikke gøre for, for jeg kan ikke digte eller gætte mig til jeres Oplevelser. Men maaske bryder I jer ikke om noget specielt Lejrnummer — og saa taler vi ikke mere om det; I har haft Chansen til at skrive, og vi bryder os ikke om at høre om Sommerlejre hen paa Vinteren.

Til Slut skal I se et Par Vers, jeg fandt forleden Dag. Jeg synes, de passer godt nu, for naar man lige begynder efter en Ferie, er man saa fuld af Planer og Idéer om, hvad man skal udrette, ikke? Pas paa, de ikke bliver lunkne, inden I virkelig faar taget fat. — Godt Arbejde videre frem og de bedste Ønsker om Glæde af jert Spejderliv!

Opsæt aldrig, naar Du foler,
Du bør øve noget godt.
Tøven ikkun Lysten køler,
og Dit Forsæt glemmes blot.

Men — hvad aldrig Du fik naaet,
er en Trusel mod Din Fred;
de Impulser, Du har faaet,
bør Du altid regne med.

Thi i stille Alvorsstunder,
naar Du foler rigt og stort,
bli'r for Dig til dybe Vunder
det, Du burde have gjort!

Red.

ALLE VEGNE FRA

Paa et Divisionschefsmøde i England talte Lady Baden-Powell om „Guiding as I find it.“

Verdensspejderchefen sagde, at hun saa Spejderbevægelsen som en stor Ild. Nogle kom og lagde Grene paa den — de flammede op og gik hurtigt ud. Andre bragte Stammer, som brændte med en god, rolig Flamme og gav varmende Glød i nogen Tid. Men de mest værdifulde arbejdede Aar for Aar med at bringe Ilden — netop paa de Steder, hvor det var haardest tiltrængt — store, gode Kul, som udstraalede stadig Varme.

Chefen mindede om, at Spejderbevægelsen var i stadig Udvikling, den havde udrettet meget og vilde forhaabentlig fortsætte dermed i Fremtiden, hvilket i første Række skyldtes hver ivrigt arbejdende Fører. Førerne og Spejderne maa huske, at ligesom enhver god Maskine regelmæssigt behøver et Eftersyn og Fornyelse, saaledes maatte Førerne og Spejderne undersøge deres Arbejde, finde og rette de svage Steder og sætte nyt ind.

(Pladsen tillader ikke at gaa nærmere ind paa Talen, jeg vil blot slutte med denne Udtalelse):

Førermanglen er en universel Plage gennem mange Aar, som dog af den Grund ikke maa betragtes som uheldig. Det vil sikkert være en Hjælp at komme i mere Kontakt med de mange andre Bevægelser, som tiltrækker Nutidens Unge.

I Oktober Maaned starter Verdensspejdercheferne en Rejse Jorden rundt sammen med deres to Døtre Heather og Betty. Overalt, hvor Cheferne kommer frem, vil de besøge Spejdere; størst bliver Opholdet i Amerika og Australien, hvor Cheferne vil overvære den ovenfor omtalte internationale Lejr. Den Rute, Cheferne vil følge ser i korte Træk saaledes ud: London—Gibraltar—Port Said—Colombo—Singapore—Batavia—Brisbane—Melbour-

ne—Sydney—Aukland—Wellington—Tahiti—San Francisco, som naas den 5. April, derpaa til Canada, hvor Cheferne agter sig langt omkring. I Juni Syd paa til New York—Newfoundland. Hjem til England engang i Juli.

I England, hvor man har mange Trosse, som udelukkende bestaar af vandre Spejdere, gør man et stort Arbejde for at faa saa mange som muligt af dem i Sommerlejr. Tænk for en Oplevelse for disse Børn, hvis hele Verden ofte er indenfor et Hospitals Mure, at komme ud paa Landet! Sunde Spejdere faar Lejlighed til mange good-turns ved at tage sig af deres Kammerater. En lam Spejder, som slet ikke kunde forlade sin Seng, fik lavet en speciel stor Kurv paa Ruller — hun kunde kun ligge, og hun var med paa Sommerferie ved Havet. Ved I, hvad der var det største Problem? Det var at faa hende transporteret gennem London. Men til sidst løstes Problemet. Hun blev sendt som en Postpakke gennem Verdensstaden — med Rullesengen og det hele gik hun i Postvognen og rullede gennem Londons Uendeligheder af Jernbanespor.

Lejrene er selvfølgelig ikke det, vi forstaar ved Lejr, men i Huse, Landsteder o. l., som er stillet til Raadighed for Spejderne. Og der er — foruden Spejderne — altid uddannede Sygeplejersker med. De syge Børns Glæde og Taknemmelighed over at faa Lov at opleve Spejderliv er rørende.

Nogle Uddrag af Breve sendt til Verdensbureauet sammen med „Penni'er“ til „Thinking Day“.

Batavia og Malang (Holl. Ø. Indien). Vort Bidrag kommer for sent, men vi syntes, det var morsomt at sende det af Sted netop d. 22. — Kl. 6 i Morges aflagde vi vort Spejderløfte, og vore Tanker gik til alle Spejdere og vor Verdenschef.

2. Cape Province Post Rangers (Syd Afrika.) Dette kommer fra en lille Trop blinde Senior-Spejdere, som har deres Hjem spredt over hele Landet.

1. Colwyn Bay Brownie Pack (Blaamejsetrop, England). Vi havde et meget livligt Tropsmøde i Tirsdags, vi legede, vi sejlede Verden rundt i et Skib. Vi besøgte mange Lande og lagde en Penny i hvert Land for at hjælpe Blaamejsearbejdet der! Disse Pennier sender vi nu af Sted med Haabet om, at de kan hjælpe bare en lille bitte Smule.

Council Fire Oktober Nummer vil indeholde Referater fra Verdenskonferencen paa „Our Chalet“. Nummeret vil blive dobbelt saa tykt som sædvanligt. Alle Førere og store Spejdere vil have stort Udbytte af at læse de forskellige Foredrag. Hvis du ikke allerede abonnerer paa Bladet (2 Kr. aarligt), saa skynd dig at tegne Abonnement paa Korpskontoret. Ønskes kun Oktobernummeret, kan dette faas for 80 Øre.

Invitation to attend Australian Guide Gathering.

Dear Madam,

We have been asked by the Girl Guides Association of Victoria, Australia, to convey to all Countries, Members of the World Association, the following invitation.

"1. Celebration of Centenary. Towards the end of 1934 the State of Victoria, Australia, and its Capital City, Melbourne, will be celebrating the 100th Anniversary of its Founding and Settlement. It is intended to hold various celebrations from October, 1934, until March, 1935.

2. Gathering of Guides. The Girl Guides' Association of Victoria, with the co-operation of the Associations in the other States of the Commonwealth, propose holding a Gathering of Guides and Guiders. Our Headquarters in England approves of this scheme and the World Chief Guide will be present with the Chief Scout.

3. Date. The approximate date for the Gathering will be 28th December, 1934, to 7th January, 1935.

4. Jamboree and Camps. The Boy Scouts are holding a Jamboree at this time

and during it we expect to have a Joint Rally of Scouts and Guides.

The Scouts will be camping under canvas, but we propose having Indoor Camps for the Guiders and Guides; several of the large Girls' Schools have already given us permission to use their properties for the purpose. We will arrange a canvas camp for those who may be particularly desirous of experiencing camping in a different country from their own.

5. Fees. The fee for either camp will be £ 2.

6. Visits to places of interest. During the time various Guide activities will be arranged; also visits to places of interest in and around Melbourne.

After the Camp, visits to other parts of Victoria could be organised for Guiders and Guides who desire to see more of the State. These visits would necessarily be at the individual's own expense.

7. When we first thought of this scheme we planned only to invite the Guides from the countries bordering the Pacific, adding to the list India and the Union of South Africa; we feel now that as the Scout invitation is being made world wide, we should like to do the same. We hope so very much that Guides from many countries will be able to visit us this year."

Yours sincerely,

Katharin Furse,
Director of the World Bureau.

Hvis nogen ønsker nærmere Oplysninger om denne Verdenslejr i Australien, maa de henvende sig til Souschefen, Korinth.

Førertrænings-Kursus

II Dagene 12.—20. Juli afholdt Korpsen en Træningslejr for de ældste Førere — den første i sin Slags.

I Vinterens Løb havde de fleste af Deltagerne besvaret 12 teoretiske Opgaver, og Lejren skulde være den praktiske Prøve. Deltagerne — 28 ialt — fik Besked om at stille paa Korinth Station med almindeligt Lejrudstyr, ingen af dem vidste, hvor Lejren skulde være, eller hvad der skulde ske. Che-

„Spisesalen“

naar en af Cheferne kaldte, og pænt gaa i Seng og tie stille, saa snart Retræten havde lydt. Eller hvad mener I om at se alle de gamle lege af Hjertens Lyst eller løbe om Kap for at tjene en Ært til Patruljen? Ærterne spillede saa stor en Rolle, at Lejravisen kom til at hedde „Ærteposen“, og dens Motto var: „Hvad er der? Der er Ærter! Er der Ærter? Ja, det er der!“ For imidlertid at vise, at Ærterne kun var et Middel, ikke Maalet, kom de fire Patruljeførere den sidste Aften frem med hver sin Pose og brændte de erhvervede Ærter paa Baalet.

Lejren

fen, Souschefen og Fru Thorbek — af sig selv kaldet „Havgasserne“ — ledede Lejren, og de havde valgt en meget smuk Plads paa Brahetrolleborgs Grund.

Lejrens Program blev aabenbaret Punkt for Punkt med kort Varsel, som Regel lød det: „I faar 5 Minutter!“ Enkelthederne i Programmet tør jeg ikke røbe for ikke at tage Spændingen fra dem, der muligvis senere faar Chance for at deltage i et lignende Kursus, men jeg vil tro, at mange af jer vilde have nydt at se jeres Fører som en lille Rekrut, der maatte stille paa Pletten,

Det gælder om at være fingernem

Som et synligt Minde og som Løn for Slid og Møje fik de, der havde besvaret Opgaverne og deltaget i Lejren, en Treklover, skaaret af en af Brahetrolleborgs Ege. Den bæres i en Lædersnor om Halsen. Denne Treklover vil — som en af Deltagerne udtalte det — stadig minde os, som var saa lykkelige at være med i dette første Træningskursus, om Lejrens tre Chefer. Ingen Lejr kan være bedre forberedt eller bedre ledet. Alle var vi enige om, at Cheferne havde fortjent hver sin Kæmpeært — og de fik den!

En Rekrut.

3 værdige Divisionschefer og en stout Tropsfører er paa „5 Minutter“ forvandlet til „Den sidste Mohikaner“

KORPSFØLELSE

Fung. Divisionschef Frk. Karen Hartvig fremsatte følgende i Indledning til en af Øvelseshæfterne i Førertrænings-Lejren. Prov at sætte Ordet „Spejder“ i Stedet for „Fører“, naar du læser det.
Red.

For at skabe den rette Korpsfølelse er det hver eneste enkelt Førers Pligt at blive korpsindstillet. — At faa den rette Indstilling overfor Korpset kræver et Arbejde og en god Vilje fra Førerens Side.

Det gælder naturligvis om først at lære sit Korps at kende, og det gøres bedst ved at komme, naar Korpset kalder til Lejre, Førers kursus o. lign. Har man først været med til dette, er kommet i personlig Berøring med de øverste Førere og ens Førerkammerater rundt om fra hele Landet, er Korpset blevet en levende Ting for Een.

Ved at komme sammen lærer vi, i hvilke Retninger Korpset ønsker, at Arbejdet skal fortsættes. Og hvis man opdager, at ens Arbejde har været ført i en anden Retning end den af Korpset anviste, maa man gøre sit yderste for, naar man kommer hjem, at bringe Arbejdet i Overensstemmelse med den af Korpset ønskede Retning.

Prøver vi en Gang at betragte Korpset som en stor Trop, hvori alle Troppene er Patruljer, vil vi Førere bedre kunne forstaa Korpsledelsen. Thi ligesom Føreren forlanger, at hendes Patruljer og enkelte Spejdere skal rette sig efter Troppens Arbejdsplan, fordi Føreren véd, at hun kun har Spejdernes og Troppens Gavn for Øje, naar hun giver sine Ordre, ligesaa skal vi Førere forstaa, at vi altid trygt kan rette os efter, hvad Korpset beder os om i fuld Tillid til, at Korpset vil gavne os alle. — Ligeledes maa vi i et og alt rette os efter de af Korpset givne Love og Bestemmelser, for prøver en Trop eller Division at give sine egne Bestemmelser i Modstrid med Korpsets, saa har vi intet Korps mere, men kun en Række Fritroppe, som haler hver sin Vej og derved ogsaa bort fra Spejderidealer.

Og vi maa huske, at Korpset er ikke noget, der sidder højt over os alle, noget man ikke tør vove at nærne sig, Korpset er hver enkelt af os, og vi Førere, som frivillig har meldt os til at gøre et Arbejde i dette Korps, har Medansvar for dets Trivsel.

Det er jo ikke en enkelt, der sidder og bestemmer hvordan Korpset skal være. Paa Divisionschefsmøder er alle med til at bestemme Retningslinierne. Alles Stemmer bliver hørt i Korpset, men vi Førere maa altid huske, at der er stor Forskel paa den Kritik, der er fremsat uden god Vilje til at forstaa, og en kærlig Kritik. Den velbegrundede og høfligt fremsatte Kritik vil altid blive hørt og taget til Følge.

Korpsfølelse er jo udvidet Kammeratskabsfølelse. I et sundt Kammeratskab er begge Parter ydende. Korpset gør meget for os, men tænker vi altid paa, hvad vi kan gøre for Korpset? Der er de rent praktiske Ting. Vi har omtalt at komme til Korpsets Lejre; men andre praktiske Ting, hvormed vi hjælper Korpset, er at købe paa Depotet, at indsende Kontingenter, Rapporter, Styrkelister o. lign. rettidigt, at arbejde med til Husflidsfondet, hvis Overskud enten giver halv Friplads til en Spejderkammerat paa Spejderskolen eller gaar til et Fond, der paa anden Maade kommer Korpset til Nytte.

Indenfor Troppene gælder det om at give Spejderne Korpsfølelse. Det gælder om at lade dem forstaa, at de er et Led i en stor Kæde, at dette Led ikke maa blive tyndslidt. Bliver det det, maa det straks loddess, ellers vil Kæden let briste. Og Korpsfølelse kan man give dem ved at fortælle om Korpset, og hvad der sker rundt om i Landets Troppe, ved at hjælpe dem med at læse Bladet samt sørge for, at der kommer Spejdere med til Korpslejre. Endvidere lade dem forstaa, at sættes der først en Plet paa Troppen, da rammer den hele Korpset, at de skal være stolte over at staa i Det danske Pipespejderkorps.

Enhver Fører kender, at hendes Arbejde bliver mødt med Kritik; den vanskeligste Kritik kommer tit fra store Spejdere, som netop ikke har Korpsfølelse, men der gælder det om at være loyal overfor sit Korps.

Til daglig staar Føreren som Regel alene i sin Trop om at føre sine Spejdere frem og ogsaa alene om at indpode dem Korpsfølelse. Til daglig vil de fleste Førere føle sig og være en Ener, men de maa forstaa alligevel at gaa op i Massen — som er Korpset.

„Velvilje er sjældnere end Heltemod og Geni, man kan ikke opnaa noget større end at gøre en good-turn“.

Svendborgspejderne har holdt Sommerlejr paa Bornholm. — Mon det er derfra, en af Troppens Spejdere har hentet Inspiration til dette Billede?

Trille: »Ka' du svømme?«

Mutten: »Næh — hvorfor det?«

Trille: »Aah, ikke for noget. Det var bare noget, jeg kom til at tænke paa.«

Donerkorpset

Kender du Spejdernes frivillige Blod-Donerkorps, dets Arbejde og dets Formaal? Donerkorpset er startet 1. November 1932 af Det danske Spejderkorps i Samarbejde med Statens Seruminstitut, senere har K. F. U. M. og K. F. U. K. Spejderne og Det danske Pigespejderkorps tilbudt deres Assistance. Korpset staar under Ledelse af Direktøren for Statens Seruminstitut, en af Cheferne indenfor D. D., Landsretssagfører Tage Carstensen, Dr. med. Jens Foged og Laboratorieforstander, Dr. H. Freuchen.

Doner er det latinske Navn for at give — i dette Tilfælde altsaa Blodgiver.

Da Aarsberetningen i April udsendtes, talte Donerkorpset ialt 149 Medlemmer, hvoraf de 15 var Pigespejdere og Flokførere. En Del var dog passive paa Grund af Sygdom, Bortrejse etc. — saadan vil det altid være.

I det forløbne Aar har der været rekvireret Donerer i 210 Tilfælde. Naar der er 130 aktive Donerer, skulde der altsaa være nok, idet en Spejder maa bruges 2 Gange aarlig. Men det har vist sig at være vanskeligt at træffe Doner paa det opgivne Telefonnummer, idet Doner ikke er forpligtet til at holde sig hjemme til nogen bestemt Tid. Ved en indtrængende Opfordring til Donerkorpsets Medlemmer om hver at „hverve“ en ny Doner, er man naaet Antallet 240, hvilket dog ikke er tilstrækkeligt, da vor Hjælp stadig i højere Grad bliver paakrævet. Ved ikke at træffe den Spejder hjemme, der stod for Tur, eller Spejderen maaske ikke kan forlade sit Arbejde, har man maattet bruge Donerer, der har været brugt 2—3 Gange, hvilket dog ikke er forbundet med nogensomhelst Fare for

Doners Vedkommende, men en Regel er det, at en Doner kun maa bruges 1 Gang hvert halve Aar.

Hvis man vil være Doner, henvender man sig til Landsretssagfører T. Carstensen, Frederiksholms Kanal 18, og opgiver Navn, Adresse og Alder. Enhver Pigespejder over 18 Aar kan blive Doner og derved være i Stand til at yde sine Medmennesker stor Hjælp ved et saa relativt lille Offer.

At Doner er rask og sund, er selvfølgelig en Betingelse, da det i høj Grad er forbundet med Fare for Recipienten (Patienten), hvis Doner lider af en kronisk Sygdom. Man kan saa udmærket godt lide af en kronisk Sygdom uden selv at vide derom. Fra Landsretssagfører Carstensen faar man Meddelelse om at møde en Aften paa Bispebjerg Hospital til klinisk Undersøgelse. Man bliver nøje undersøgt, der bliver taget Blodprøve, Wassermann R. og Bestemmelse af Blodprocenten. Blodprøverne bliver videresendt til Seruminstitutet, hvor de bliver Typebestemt. Der findes 4 Typer O, A, B, AB. Fra Seruminstitutet bliver man en Dag tilsagt at møde derude til Kontrol, d. v. s. der bliver paany taget Blodprøve. Det kunde lyde, som om der bliver ødslet forfærdeligt med ens dyrebare Blod, hvilket dog ikke er Tilfældet. Denne Sikkerhedsforanstaltning er for at forebygge Forvekslinger med de forskellige Doneres Prøver. Ved disse Undersøgelser kommer man til det Resultat, om Spejderen kan bruges som Doner. Undersøgelserne er altid om Aftenen, saaledes at alle kan komme, uden at maatte forlade sit Arbejde. Derefter hører man intet, før man en skønne Dag bliver ringet op fra Seruminstitutet og faar Besked om at møde paa det eller det Hospital.

Alarmeringen foregaar fra Seruminstitutet, hvor der findes Kartotek over Donerkorpset, hver enkelt med Navn og Adresse, Arbejdssted, Telefon-Nr. og Blodtype, og herpaa føres Datoen for de Gange, Spejderen har været benyttet. Hospitalerne ringer hertil, og den Vagthavende, der er Vagt Dag og Nat, finder saa i Kartoteket den Spejder, der staar for Tur af den ønskede Type. Den rekvirerede Spejder har saa blot hurtigst muligt at finde sig paa det paagældende Hospital, ofte drejer det sig om Liv og Død. Naar den tilkaldte Spejder ankommer til Hospitalet bliver han eller hun straks aareladt. Aareladningen foregaar ved, at en Kanyle bliver stukket ind i en af Venerne i Albueledet, ganske som til Wassermann R., kun bliver der denne Gang taget mere Blod — ialt 500 cm³. Lægerne er i den sidste Tid gaaet mere og mere over til Blodtransfusionerne, idet Tilførsel af nyt Blod betyder uhyre meget for en dødssyg Patient. Naar de friske Blodlegemer bliver blandet med Patientens eget stillestaende Blod, sættes det i en raskere Cirkulation og Hjertet faar mere at arbejde med.

Reaktionen ses og mærkes i samme Øjeblik, Blodet bliver tilført Recipienten. Den ses ved, at hele Recipientens Udseende forandres betydeligt, og den mærkes ved, at Puls og Hjerteslag bliver hurtigere (i nogle Tilfælde er Pulsen saa svag, at den næppe kan mærkes). Transfusionen foregaar i k k e, som nogle tror, ved direkte Overføring, ved at Blodet føres lige fra Doner til Recipient. Doner er slet ikke i samme Stue som Recipienten, — Transfusionen foretages kun af fuldt uddannede Læger og under betryggende Forhold. Det hele varer kun for Doners Vedkommende ca. $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ Time, dog kan det i enkelte Tilfælde vare længere. Nu er Spørgsmaalet saa, hvorledes befinder Doner sig efter den Historie, efter at være blevet $\frac{1}{2}$ Liter Blod fattigere.

Derpaa kan kun de svare, der selv har prøvet. Enkelte befinder sig lidt trætte, men dog ikke mere, end at de straks kan tage tilbage til deres Arbejde igen. Andre mærker overhovedet intet, andre igen er lidt ømme i Armen Dagen efter. Men hvad har det dog at sige, hvilken Spejder tager ikke gerne en øm Arm, eller en Dags Træthed, naar man derved har hjulpet til at redde et Menneskeliv. Tænk dog paa, hvad det gælder!!

Det tabte Blod genvindes igen paa ca. 8 Dage. Fra Hospitalernes Side bliver man be-

handlet enestaaende. Læger og Sygeplejersker viser een den største Hensynsfuldhed og Interesse. Patienten faar intet at vide om Doner udover, at der er en Spejder, der frivilligt har stillet sit Blod til Raadighed, og Doner faar intet at vide om Patienten. Der er dog Tilfælde, hvor Patienten har ønsket personligt at takke Doner. Selvfølgelig er der ikke Tale om nogen Belønning af nogen Art, men Hospitalerne er forpligtet til at betale Spejderen for tabt Arbejds løn og for Befordringen til og fra Hospitalet. Donerkorpset bliver kun brugt i de allernødvendigste Tilfælde, f. Eks. hvis Patienten ingen Familie eller Paarørende har eller hvis de af forskellige Grunde ikke kan benyttes.

Transfusionen bliver mere og mere brugt i Lægevidenskabens Tjeneste, og har i mange Tilfælde bragt haabløst Syge tilbage til Livet paa en ganske mirakuløs Maade. Der er allerede i Aar givet over 150 Transfusioner. — I Aarsberetningen angaaende Spejdernes frivillige Blod-Donerkorps, har en Del Læger udtalt sig om deres Syn paa Korpset, og alle som en udtaler de deres Glæde over det. — Donerkorpset har bestaaet $1\frac{1}{2}$ Aar, og ingen s l e t i n g e n, har rettet nogen som helst Kritik paa det. Dette viser, at Korpsets Eksistens i høj Grad er berettiget. For os Pigespejdere synes jeg at dette er en Opgave at tage op. Mange store Spejdere holder sig tilbage, fordi de ikke ved, hvad det er, der foregaar, og hvilken Hjælp de kan yde deres Medmenesker.

Jeg haaber, at du gennem denne Artikel er blevet oplyst om, h v a d der foregaar, og er du klar over, at det er ikke alene det enkelte Menneske, du hjælper, men Samfundet?

Og du selv? — du lærer at forstaa Glæden ved at give!

Grethe Bech.

Divisionschef Frk. Buchwald meddeler, at fra 15. September er hendes Adresse:

Jernbanegade 19, 1. Sal, Aalborg.

I Horserødlejren i Paasken blev der glemt et Par Gummistøvler, som længe har ventet paa at blive afhentet, og som stadig staar og venter i Ryparken 32 —Ø.

Løyer.

To Billeder fra „Kimc“ store Divisionslejr paa Mols

Lejren

Lis, Kims og Alpha finder, at Ispinde er godt

Ærmerne ned! Hattene paa!

Dette er vel nok en Befaling, som enhver blaa Pigespejder kender og hader. Og er det i Grunden saa underligt, at den er hadet? Tænk, at der eksisterer en saadan Befaling en varm Sommerdag, naar alle andre fornuf-tige Mennesker søger at være saa luftigt og let klædt paa som muligt. Men vi Pigespejdere, vi har nu een Gang faaet den mørkeblaa Uniform, som er meget praktisk og smuk. Men til Gengæld ogsaa forfærdelig varm og om Sommeren næsten uudholdelig. De fleste af os, der er Spejdere, er dog til daglig vant til at gaa i Ankelsokker, lyse, tynde Sommerkjoler med korte Ærmer og med en Antydning af en Hat eller slet ingen. Det sker ogsaa ofte, at Spejdere møder til Ture o. lign. med Ankelsokker. Spørger Føreren, om hun ikke ved, at det er forbudt, faar hun ofte til Svar, at vedkommendes Mor

ikke vilde have, at hendes Datter paa en varm Sommerdag pludselig skal have lange Strømper paa, fordi hun skal til Møde eller paa Tur, naar hun til daglig er vant til at gaa med Sportsstrømper eller Ankelsokker. Hvad skal Føreren sige dertil? Er der nogen, der kan give en fornuftig Begrundelse? Og mon det er sundt? Derfor synes jeg, at det er saa sindssvagt og upraktisk. Ser det egentlig ikke ogsaa underligt ud, at vi, der vil færdes ude i Naturen og være Friluftsmennesker, er saa upraktiske og gammeldags. Vi lever dog i 1934! Mon ikke Spejderne selv eller Tropsføreren kan bestemme, naar det er for varmt eller for koldt til oprullede Ærmer og korte Strømper samt Hatten i Bæltet.

Eller hvad mener I andre?

Anne Marie Clummann,
„Bien“, Randers.

Lad os atter engang snakke lidt om vores Uniform — Ærmerne ned, Hatten paa og brune Strømper og Sko, naar vi færdes i Byerne. Er den „Befaling“ virkelig saa skrækelig? Skal vi endnu engang fastslaa, at vi har en Uniform, fordi vi vil se ens ud, og det er ganske frivilligt, om man er Spejder eller ej. Vores Uniform er smuk — det er vi alle enige om, men kun naar den er reglementeret, og der bliver altid set meget paa os, naar vi bærer den, derfor lægger vi fra Korpset megen Vægt paa, at I skal se ordentlige ud.

Og naar I alle — ogsaa I sveddryppende — skal være ganske ærlige, saa ser en Trop Pigespejdere ganske ens paaklædt med Uniformer siddende som de skal, godt ud. Alle I, som er saa ivrige med den kære Uniform, har vel Forfængelighed? Naar I vokser op, ønsker I vel at blive Damer? Og det kan I udmærket øve jer lidt i ved at gaa med Uniformen, som den skal være, og det vil være til Gavn for jer selv saa vel som for Troppen — Korpset. Føler I jeres Individualitet saaret ved at skulle se ud „helt som de andre“? Jeg skal sige jer, at al den Snak om Uniformen ikke kun er en lille Ting — men kort og godt et Fingerpeg om, at I mangler Selvdisciplin. Det er meget faa Dage i Danmark, I er ude for virkelig at „svede“ i Uniformen. — Du skriver om vort Friluftsliv — saa snart vi er længere væk fra Byerne, har vi jo vore dejlige lyse Lejrkitler, hvortil der hverken kræves Strømper, Hat eller Tørklæde.

Det kan aldrig blive gammeldags at kræve, at I skal se ens og ordentlige ud i Tøjet, og fordi det for Øjeblikket er moderne, at Alverden bruger Ankelsokker, kan dette ikke pludselig høre med til Uniformen. Vi har jo den Regel, at de, der er vant til at gaa med Halvstrømper, ogsaa bærer disse til Uniform, men de skal være ensfarvede brune. En Dame gaar ikke i Byen med Ankelsokker — hun ved, de hører til paa en Tennisbane, ved Stranden og paa Landet — og det bør de store Spejdere ogsaa indprente sig. En Uniform er en ganske bestemt Ting, den kan ikke forandres efter de skiftende Moder.

Vi er stolte af vor Uniform — lad os vise det ved at bære den, som den skal være.

Red.

En Tegning af Baden-Powell af en af de første Pigespejdere.
Til behagelig Sammenligning!

Billigt Husflid — Stor Fortjeneste

Nu skal I høre forskellige billige Idéer, vi har brugt til vore Husflids-Udsalg.

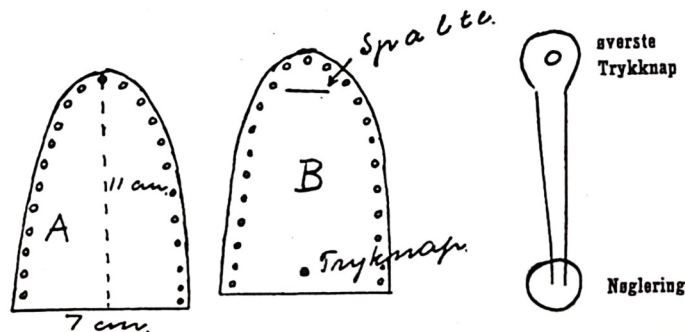
Blomsterpinde. I en Trælasthan del køber man nogle lange Stænger, der er 10×10 mm eller endnu bedre 8×8 mm i Kvadrat, kan I faa dem høvlet, er det naturligvis bedst, da I ellers selv maa gøre det, det maatte jeg, og det er ikke Spor morsomt. De skæres saa i Stykker paa 50—60 cm. I kan jo bedst selv

regulere dem, saa I faar brugt hele Stykket. Saa spidser man den ene Ende som en Blyant, og i den anden — ja, der skal man bruge sin Fantasi, den skal nemlig skæres til som en Totempæl eller lignende, og derefter males i alle Regnbuens Farver, jo klarere, jo kønnere; gør man det rigtigt fint, trækker man alle Kanter op med Guldbronze. Til Slut faar hele Blomsterpinden et Lag klar Lak, og kan sælges for 25—30, ja, maaske helt op til 50 Øre for Stykket, og Omkostningerne er 3—4 Øre for hver.

Bogmærker. Nej, lad være med at rynke paa Næsen ad dem, de er virkelig morsomme. Paa nogle Stumper Skind, helst ikke mindre end 12×4 cm, men det kan nu være i hvilken Facon, det skal være, vi har haft baade ovale, firkantede, trekantede, runde og i Strimler, klistrer vi Ansigter, som vi har klippet ud af en gammel Modejournal eller lignende, men kun Ansigter og Haar. Det klistres altsaa paa Skindet enten midt paa eller i et Hjørne, saa „klæder“ vi Ansigtet paa med Hat og Krave, med lidt Fikshed er det utroligt, hvad der kan komme ud af et Bogmærke. Til Slut binder vi en lille Silkekvest i — og sælger det. Det koster bogstavelig talt ingen Penge at fremstille, men 50—75 Øre kan man sagtens faa for dem.

Nøglepunge er noget enhver Herre har Brug for, ja, Damer med for den Sags Skyld. Men, kære Redaktør, her er jeg vist tvungen til at bruge en Illustration.

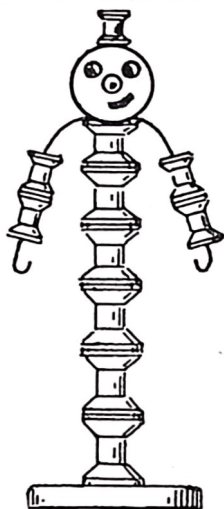
Af Læder, temmelig fast, skærer man to Stykker som A, i det ene, der bliver B, skærer man foroven 2 cm fra Kanten en Spalte

knap 2 cm bred, og ca. 1 cm fra nederste Kant sætter man Underdelen af en Trykknop, den anden Del af den sættes i den brede Ende af en 12 cm lang Rem. Det brede Stykke af Remmen skal være saa bredt, at det ikke kan gaa gennem Spalten. Nu snøres A og B

sammen paa sædvanlig Maade. Remmens smalle Ende (ca. 1 cm) stikkes gennem Spalten i B, og derefter syes en Nøglering i, og saa er Pungen færdig.

Naalebøger er en uforskammet nem Maade at faa Penge paa. Et Stykke Skind, Rus eller Glacéskind, det er lige meget, ca. 5 x 8 cm stort, to Stykker Tøj, helst Flonell, lidt mindre end Skindet, takkes eller udtunges i Kanten, og det hele samles som en Bog, enten med et Par Sting i „Ryggen“ eller endnu nemmere med en Kontor-Hæftemaskine.

Prøv og lav saadan en Mand

Er man flot anlagt, sætter man et Guld Treklover paa Forsiden, det pynter vældigt, kan I tro.

Kuvert = Tændstikæsker. „Man tager“ de mindste Æsker, man kan faa, den Side med Etiketten bevikles med kulørt Silke (Strikke-silke er udmærket) ganske tæt, saa Laaget bliver helt dækket. Resten af Æsken guldbronzeres, og til sidst sætter man en lille bitte Blomst eller en Sløjfe oven paa Æsken, som saa er færdig til at sælges enten i Dusing eller i Stykkevis.

Desuden kan man jo hække Grydelapper af kulørt Bomuldsgarn, de kan blive ualmindelig kønne. Eller hvad mener I om en Thevarmer af et Par gamle sorte Strømper. Naturligvis laver vi alle Læderarbejder, som Punge og Tasker, Tændstikæsker, baade med og uden Plastikarbejde, og Peddyarbejdet ikke at forglemme, saa efterhaanden bliver der en hel pæn Portion til Salg. Glem ikke at forstælle Folk, at Bestillinger modtages, hvis I faar udsolgt af en eller flere Dele.

Hvis nogen har Lyst til at faa nærmere Besked eller eventuelt laane en Model, saa skriv til Redaktøren derom.

K. P.

Forskellige Meddelelser

Spejderskolen. Paa Grund af Børnelammelsepidemien paa Faaborg Egnen har Lægen forbudt, at Skolen begynder før til 1. Oktober. Festen for de gamle Elever er derfor udsat til Søndag den 14. Oktober. Vi

haaber, mange kan komme den Dag. I, der ser denne Meddelelse her i Bladet, bedes lade den gaa videre til jeres Kammerater.

Førerbladet. Den 1. Oktober kommer første Nummer af Førerbladet. Vi glæder os alle. Som bekendt fra sidste Divisionschefsmøde er det Rejsesekretæren, Frk. Grete Meisner, som redigerer det. Hver Trop er forpligtet til at holde mindst et Eksemplar, men enhver Fører og Spejder over 18 Aar kan abonnere paa det. Bladet koster 1,50 Kr. om Aaret og udkommer hvert Kvartal. Samtidig med Bestillingen bedes Pengene indsendt til Grete Meisner, Vester Voldgade 94, København V. Vi haaber, Førerne vil gøre stor Brug af at faa deres eget Blad, ikke alene ved at holde det, men ogsaa ved at bidrage til, at det bliver rigt paa Udveksling af Idéer og Tanker.

Red.

Til Redaktøren af „Pigespejderne“!

Frk. Henni Forchhammer har paa Grund af Bortrejse bedt mig meddele Dem Resultatet af den af Fællesudvalget for Freds- og Folkeforbundsarbejdet i Danmark udskrevne Konkurrence om et godt dansk Navn for „Goodwill-Day“. Der indkom ialt 16 Besvarelser, deraf 2 gennem „Pigespejderne“, den ene fra Norge. Dette Forslag var godt nok paa Norsk, men kan ikke bruges paa Dansk.

Der blev kun givet een Præmie, da kun eet Forslag nogenlunde dækker Navnet „Goodwill-Day“. Men Konkurrencen vil antagelig blive gentaget til næste Aar, og vi haaber saa paa flere og bedre Besvarelser.

Med venlig Hilsen!

Deres

Tak!

Elna Wright Quistgaard.

Redaktøren fortalte jer i Julibladet lidt om al den dejlige Husflid, som Chefen og Souschefen havde med til „Our Chalet“ i August. Alle I, der har arbejdet med det, kan være godt tilfreds med jeres Arbejde. I har vist, hvad vi Danske kan lave af Husflid, og de fremmede Spejdere var begejstret for det. Jeg skal hilse jer fra Chefen og sige Tak, fordi I ogsaa denne Gang vilde være med at hjælpe og vise, hvad Det danske Pigespejderkorps kan præstere paa dette Omraade.

Løyer.

En Opgave for store Spejdere.

Hvis der findes en Flok store, fingernemme Spejdere, som skal ud nu i Efteraaret, kan de faa Lejlighed til en good-turn. I Lejren i

Slettestrand fortæller Frk. Buchwald, at der trænger haardt til at males, lappes Madrasser, at Koge- og Spisegrej trænger til en Omgang Afpudsning o. s. v. Hvem melder sig? Tal med Korpskontoret om det. Jeres Hjælp vil blive modtaget med stor Tak, og der er herligt at ligge i Lejr ved Slettestrand.

UDSTILLING!

Fra den 21.—30. September er der en Udstilling i Industribygningen, som er lidt ud over det sædvanlige. Det er en Udstilling af

Vibe og Grete Lund med II. Fredericia Troop

Døvs tummes Arbejder, Børns saavel som Voksnes. Formaalet er at vise, at de Døvs tumme kan præstere ligesaa godt Arbejde som hørende. Der bliver en lille Afdeling, hvor de døvs tumme Spejdere har deres Husflid, og der bliver Gymnastik og Folkedans af Døvs tumme. Støt Udstillingen ved at gaa derhen selv og ved at faa Venner og Bekendte til at gaa derhen.

Vibe.

Depotet melder:

Har I alle hørt, at vi har faaet nogle dejlige nye Knobbaand i forskellige Farver — rød, grøn og gul —, samme Slags Snor som Fløjtesnorene og 2 m lange; de koster 45 Øre Stykket. De er storartede til at binde Knob med og til alle mulige Knoblege og — ja, du kan selv finde mange andre Anvendelser. Du skulde prøve at skrive efter et Par og vise dine Kammerater dem, og du skal se, hvor de „slaar an“ hjemme i Troppen, de ser nemlig ogsaa saa fine ud, naar de hænger i dit Bælte.

SPEJDER, har du Haandbogen?

Tror du, den er skrevet for at ligge og samle Støv paa Depotet? Er du klar over,

hvor meget Brug ogsaa du har for den Bog; den indeholder 438 Sider, og paa dem alle staar der noget, som du sikkert gerne vil vide.

Køb den! Læs den! Arbejd efter den —
det er din Bog!

Hobro Troop

Ved Troppens 10-Aars Fest i Juni Maaned fik Tropsfører Frk. Edith Christensen og Tropsassistent Frk. Dagmar Andersen, I. Hobro Troop, tildelt Divisionens Broncemedaille. Edith Christensen har staaet som Spejder i Troppen i 10 Aar og var en af de 12, der i sin Tid startede Troppen. De sidste 7 Aar har de begge haft Ledelsen af Troppen og i en vanskelig Tid gjort et stort Arbejde for Spejderne ved Flid og Udholdenhed.

Tak til Edith og Dagmar fra alle os, der har nydt godt af jeres Arbejde.

„Tæppet“.

Præmie-Opgave

Naar Ulykken er ude.

Fra Norske K. F. U. K.-Spejderes Blad.

Hvem skriver den bedste Historie til med følgende Billede? Dette er jo en typisk Situation, alle kender. Jeg lover en Præmie til den bedste Besvarelse, som maa være mig i Hænde inden den 5. Oktober.

BOGANMELDELSER

Tage Heft: Klar Besked om Deres Forhold til det Offentlige. (Gyldendal.)

En Bog, spækket med Viden, og dog skrevet i et meget underholdende Sprog. Dens Undertitel er „En dansk Borgers Ret og Pligt fra Fødselen til Graven“ — og jeg tror virkelig ikke, der er det Forhold, man kan komme ud for, som Bogen ikke giver Oplysninger om. For de unge vil nok især alle Oplysningerne om Uddannelse paa Landets forskellige Skoler, Højskoler, Universiteter, Seminarier, Akademier o. s. v. have Interesse.

Alle har Brug for denne Bog — og det er ikke en, man skal laane, men den skal anskaffes, for den vil tit blive hentet ned fra Boghylden.

Red.

K. Heldam: Figurtegnning. (Forlaget Fremad. 1933.)
Pris 0,75 Kr.

Det hænder ofte, at man paa Flokmoder maa give forskellige Drengene forskellige Opgaver, og at nogle meget hurtigt bliver færdige; hvad skal vi saa gøre med dem? Give dem nye! Ja, men vi skal være her og der og Sprojtimester tillige. Lad dem faa Farvekridt og Tegnepapir eller Modellervoks eller lad dem mere sig med af Pinde og Brikker at lave Figurer, som deres Standpunkt og Fantasi indgiver dem. Til det sidste vil ovennævnte Bog være en nyttig Vejledning. Den er beregnet paa de yngste Aldersklasser i vor Bevægelse, men lidt ældre vil ogsaa kunne mere sig derved.

A. J. i „Nordisk Spejdersport“.

Knud Rasmussen: „Mindeudgave“.

Som tidligere omtalt her i Bladet udsender „Gyldendal“ en Mindeudgave af Knud Rasmussens Værker i Subskription. Læsningen af disse Hæfter bliver mere og mere interessant og Værket bør findes vid Udbredelse.

Noget af det, der altid morer, naar man læser Hæfterne er Eskimoernes Navne, som altid har en Betydning. I det 13. Hæfte lærer vi i Teksten bl. a. følgende at kende: Qaiitsoq (Diskanten), Manapik (den i høj Grad nærværende), Patdloq (ham, der ligger paa Maven), Angutianuk (det ikke rigtige Mandfolk), Kingutivkarsuk (hende med de smaa Tænder), og der er, blandt mange andre Billeder, et af Knud Rasmussens trofaste Ledsager Arnaruaq (det lille Kvindemenneske). Dette Hæfte handler hovedsagelig om Eskimoernes Levevis, deres Jagter og Sagn, f. Eks. aftrykkes der flere af deres ejendommelige Digte.

Henriette Riskær: Morgengymnastik for Kvinder.
Kr. 2,50. (Gyldendal.)

„Bare Mennesker vilde forstaa, at det ikke er en Luksus, som nogle faa kan tillade sig for deres Fornøjelses Skyld, men at det er en Ret, ja Pligt for enhver gennem aktiv Deltagelse i Legemsøvelser at modarbejde det forcerede Dagliglivs Ensidedighed og Slid og derved skaffe sig Smidighed, Styrke og Udholdenhed, saa man med mere Oplagthed og Livslyst gaar til Arbejdet.“

Saaledes skriver cand. mag. Henriette Riskær i Indledningen til den Bog om Morgengymnastik for Kvinder, hun lige har udsendt.

Hendes Bog er naturligvis først og fremmest ment som et Supplement til Radioens Morgengymnastik. Mange af de kvindelige Lystere, som gør Øvelserne, har udtalt Ønsket om en „synlig“ Vejledning — endnu er Højttaleren jo ikke forsynet med Fjernsyn. I Bogen er der da ganske naturlig lagt overordentlig Vægt paa Billederne. Den indeholder over 20 Billedtavler med 12 Fotografier paa hver, ialt 267 Originalfotografier. Til Billederne slutter sig en forklarende Tekst, saaledes at enhver kan gøre Øvelserne efter, selvfølgelig ganske uanset, om man benytter Radioen eller ej.

Forlaget har givet „Morgengymnastik for Kvinder“ en særlig smuk Udstyrelse. Billederne er trykt med den største Omhu paa krideret Papir. De er instruktive og en Fornøjelse at se.

Ihukommende Sommerlejrenes Morgengymnastik maa denne Bog have stor Interesse for Forerne.

„Teknikkens Vidundere“ (Gyldendal),

har ogsaa tidligere været omtalt her i Bladet. I maa ikke tro, at denne Bog kun er for Drengene, den har Interesse for al vaagen Ungdom. I de sidste Hæfter har vi fulgt Bilens Udvikling lige fra den ubehjælpssomme Begyndelse til det sidste „strømlinjede Skrig“. De mange gode Billeder forhøjer Værkets Værdi.

Johanne Korch: En Kernepige. (Gyldendal.)

En Bog jeg vil anbefale til jer 12—14 aarige. I vil sikkert faa Fornøjelse af den.

Nanni Presskorn Thygesen: En uvorn Unga. (Gyldendal.)

Denne Bog har ikke nogen Forbindelse med Virkeligheden og er ikke værd at stifte Bekendtskab med.

Red.

Kære Spejderkammerater!

Dette Brev vil jeg skrive for at fortælle lidt om min Rejse til Tallinn, og om de mange nye Indtryk, som jeg har faaet. Rejsen her til gik over Malmø og Stockholm med Sovevogn gennem Sverrig, saa jeg saa ikke saa meget af den svenske Natur; men saa nød jeg den svenske Skærgaard saa meget mere. I Stockholm havde jeg et lille Ophold, som jeg benyttede til at gaa op i „Kongstornet“, hvor der er en pragtfuld Udsigt over Byen, der er en Restauration i 17. Etage . . . Vejret var saa straalende og klart, saa man ikke kunde ønske sig det bedre. Turen ud af Skærgaarden varede i ca. 4 Timer, i Begyndelsen var der frodigt og fuldt af Sommerboliger, og en ejendommelig rig Plantevækst af Birk. Længere ude var Naturen mere barsk og vild med lav Bevoksning, især af Fyr og

Gran, Klipperne blev vildere og Vandet slog, trods det stille Vejr, helt op over de mindste Skær. Paa hele Overfarten, der varer i 22 Timer, var der ikke en eneste Gang, vi blev vippet. Næste Formiddag kom vi ind i den finske Bugt, og nu var det forbi med det gode Vejr, for det blev saa taaget, at man kun ganske pletvis kunde se Land, saa det første Indtryk af Estland var meget lidt tiltalende, dog viste Tallinn sig af og til som et fast Punkt mod Syd; men det var bare som nogle store Vindmøller, der stod frit i Luften. Det viste sig senere at være de store Kraner, der var paa Havnen, som havde Foden skjult i Taagebanker. Netop som Baaden kom ind i Havnen, lettede Taagen, og Byen viste sit smilende Ansigt. Efter at jeg havde taget min fremtidige Bolig i Besiddelse, vilde jeg straks ud paa Opdagelse; men det hindrede Vejret mig i. Aldrig har jeg set Mage til Tordenvejr. Gader, Sporvognsspor og Torve var helt oversvømmede, da jeg nogle Timer senere drog ud. Tallinn ser meget fattig ud med gamle og forrevne Træhuse, men her er meget rent, idet Gaderne bliver vasket mindst een Gang hver Dag, naa, det var nu ikke nødvendigt efter Regnen. Beboerne her er ogsaa meget fattige, i det mindste af Udseende, jeg har ladet mig fortælle, at Bønderne, naar de kommer ind fra Landet, gaar med deres Sko og Strømper i Haanden til de naar Bygrænsen for at spare. Selv har jeg allerede set mange, som gik med bare Ben, baade Mænd og Kvinder. Levefoden er ogsaa meget lavere, end vi kender den i Danmark, bl. a. saa jeg Arbejdere, som kun var i et Par korte Bukser og ellers intet, mens de arbejdede. Men i det fine Kvarter er Levefoden maaske endda højere end hos os, at dømme efter Klæderne. Byen er delt i mange forskellige Kvarterer, som jeg jo endnu ikke har set ret mange af, dér, hvor jeg bor, er der næsten udelukkende nye Villaer, der alle er af Træ. Lige udenfor dette Kvarter ligger der en pragtfuld stor og vildsom Park med store, ganske uopdyrkede Stykker Græsland. Længere mod Øst er der et vidunderligt Badested med en meget bred Strandbred med noget mærkeligt fint Sand og ganske smaa mikropiske Klitter. Vandet er næsten ferskt og meget lavt og desuden (efter danske Forhold) meget koldt.

Midt i Byen ligger den gamle Bydel med de smukke gamle Taarne, Fæstningsværker og Kirker, bl. a. den russiske Kirke med de løgformede Kupler, her ligger ogsaa det gamle Raadhus og Præsidentbygningen. I de gamle

Fæstningsværker er der mørke, underjordiske Gange og Fængsler.

Midt i Byen, lige neden for den gamle Bydel ligger det store Marked; det er en hel Seværdighed for sig, saa der vil jeg føre jer hen en anden Gang og fortælle alt om det.

Venlig Hilsen.

Grete Lund, p. t. Tallinn.

LANDET OVER

Kvartalsrapport.

Fredericia. April. Ugentlige Patruljemøder. Troppen sælger Dybbølmarker. Sct. Georgsparade med Parademarch gennem Byen, selve Paraden holdes ved Lundings Monument med Uddeling af Aarsstjerner, Modeknapper, Duelighedstegn etc. Prøver paa Tropsfesten, der afholdes i Maj. — 3 Patruljeture med Signaler, Sporing og Kast med Redningsreb. Blaamejsetur med Sporing. 3 Blaamejser taget 2. Kl. Proven. — Tilgang: 3 Sp.

Maj: Fest med Optræden, Tombola, Konditori, Bortlodning m. m. Troppen havde inviteret II. Fredericia. Festen gav et pænt Overskud, som skal bruges til Lejrmateriale. Alle Tingene var lavet af Troppen i de forløbne Vintre. — 1 Heldagstur. Pinselejr, der forløb fint, den sidste Dag dog saa megen Regn, at Troppen lignede en Flok vaade Mus ved Hjemkomsten. I. Patr. indstillet Arbejdet paa Grund af Eksamen.

Juni: Ugentl. Patruljemøder med Arbejde paa Proverne. Heldagstur med Træning i Lejrindretning med Sommerlejren for Øje. Blaamejserne modte senere og fik Middagsmad. Sammen med F. D. F. og Drengepejderne solgte Troppen alle de Marker, der blev solgt til Fordel for Krigsinvaliders og andres Rejse til Marselisborg. — Tilgang: 1. Afgang: 3.

Vor Frue Trop, Vejle. April. Troppen har med Undtagelse af en enkelt Tur med Sporing og Leg helt været beskæftiget med at arbejde paa Underholdning til Katolsk Bazar, hvor Troppen havde al Underholdningen i de 3 Dage, Bazaren varede. Efter Bazaren Ture med forsk. Prøver til 3. Kl. Pr. Bededagstur med Madlavning. Drøftelse af Pinselejr. Sct. Georgsparade med Aflæggelse af Spejderløftet — og Chokoladedrikning. Tilg.: 2. Afg.: 1.

Maj: Pinselejr, hvor 16 Spejdere deltog. Ugentl. Patruljemøder. 1 Patrulje med Blaamejsearbejde, de andre med 3. Kl. Proven. 3 Tropsture. Tilgang: 2. Afgang: 1.

Juni: Rapporten gaaet til den nye Divisionschef.

Vejen Trop. April: Ugentl. Patruljemøder. Hver Patrulje 2 Ture. Sct. Georgsdag har alle Spejderne aflagt Spejderløftet.

Maj: Ugentl. Patruljemøder.

Juni: Rapporten gaaet til den nye Divisionschef.

10. Juni afholdtes der Førerkursus, hvor alle Divisionens Troppe var repræsenterede, desuden deltog der Førere fra Dybbøl, Marsk og Blaavands divisionerne. Korpssekretæren og „Fromse“ var Instruktorer.

Grete Lund.

HALLO

Hver Spejder sin Haandbog

Bestil Bogen gennem Troppen, som samler alle Bestillingerne — derved spares Porto. — Bogen faas fra Depotet, Spejderskolen, Korinth, og koster Kr. 3,50

Den er indbunden og har mange Illustr.

Nyheder!**Nyheder!**

Depotet sælger nu:

Dunsoveposer

Længde 1.85 m — Bredde 0.80 m — Vægt 1 kg

Pris: **Kr. 29,50.**

Feltsenge,

ny Model — god og billig — **Kr. 9,80.**

Nye Priser:

Brevpapir og Konvolutter leveres paa Bestilling med Troppens Navn og Kløveremblem

Lille Størrelse	100,	250,	500,	1000 Stk.	2,50	3,50	6,00	9,00 Kr.
Stor —	100,	250,	500,	1000 —	4,00	6,00	10,00	15,00 =
Konvolutter	100,	250,	500,	1000 —	2,75	4,25	6,75	12,25 =

Nu skriver alle paa Spejderblokke!

Smaa Blokke m. Tegn. ell. Trekl. neds. til	0,85 Kr.	100 Konvolutter med Trekløveremblem	1,50 Kr.
Store Blokke m. Tegninger nedsat til...	1,40 =	Spejderkort 6 Stk.	0,25 =
Spejderlommebog med løs Blok	0,80 Kr.		

Depotets Post-Giro 40673

Depotets Post-Giro 40673